

det, hvilket han i den højtærede Ministers System absolut ikke er; han er slet ikke Kandidat for Omraadet; han er kun Kandidat for Enmandskredsen, og bagefter henter man saa fra Enmandskredsen efter forskellige Systemer sine Kandidater til Fordelingen af Tillægsmandaterne. Derfor er det ogsaa urigtigt, naar den højtærede Minister i Anledning af, at Erhvervspartiet pludselig træder frem i Lyngby eller Gentofte, som han rettede det til, efter Ministerens System, siger, at Erhvervspartiet skyder ogsaa paa en ejendommelig Maade frem efter det nuværende System i 1920. Det er to forskellige Ting. I det nuværende System har Erhvervspartiet ikke nogen Mand i Gentofte-Kredsen; det har en Mand i Københavns Amt, og i Københavns Amt viser alle Tallene, at Erhvervspartiet har en naturlig Baggrund for at faa en Kandidat. Men efter Ministerens System faar de det pludselig i Gentofte, og der foreligger aldeles ikke den tilsvarende Begrundelse af, at de skal have det i Gentofte-Kredsen; thi det er en Enkeltmandskreds, der her er Tale om, og der skyder Erhvervspartiet frem over et andet Parti paa en for Vælgerne ikke indlysende Maade.

Dernæst kommer jeg til Spørgsmaalet om den lokale Repræsentation, som jeg var noget inde paa i mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. Jeg kritiserede det Regneskema, som findes, og som fører Begrebet Befolkningstal efter Vægt frem for Rigsdagen uden at angive, hvorledes dette Befolkningstal efter Vægt opstaar, saaledes at Vælgerne ude i Landet, der interesserer sig for dette Spørgsmaal, altsaa kommer til at regne med et Danmark, hvori der er 3 600 000 Indbyggere, medens der som bekendt kun er 3 300 000 Indbyggere. En saadan Tabel kan man ikke aflevere i et Forslag uden at forklare, hvorledes den opstaar, men det har Ministeren ikke gjort.

Den højtærede Minister siger, at jeg maa jo vide, hvad det er for Hensyn, der spiller en Rolle ved denne Afvejning. Ja, det ved jeg, da jeg adskilligt længere end den højtærede Minister har beskæftiget mig med disse Spørgsmaal. Det ved jeg meget vel, at det er de af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg fremførte Betragtninger over et matematisk System, som i sin Tid under daværende Minister Berg blev fastslaaet. Men her fremtræder det ganske nøgent som en for Vælgerne fuldkommen uforstaaelig Ting, at man opererer med 3 600 000, uden at det er blevet forklaret, hvad det er, og jeg maatte mene, at en Forklaring var ab-

solut nødvendig. Den højtærede Minister siger dernæst, at i Valglovskommissionen Side 92 kunde jeg se, hvad dette er. Det kunde jeg nu ikke, for Side 92 findes der aldeles ikke noget om dette; den højtærede Minister maa mene Side 223, hvor der findes en saadan Tabel. Men der findes den som et videnskabeligt Bilag til Valglovskommissionen, som var inde i alle disse Forhold, kendte dem og arbejdede med dem. Men noget andet er dog at lægge dette frem som Grundlag for en Befolknings Bedømmelse og som Grundlag for en Udregning af Tillægsmandaternes Fordeling.

Den højtærede Minister brugte en Gang den Vending om det Forslag, han har fremsat, og som vi har kritiseret, at hvis det paa eet Punkt viste sig uheldigere for os f. Eks., saa indeholdt det paa andre Punkter væsentlige Fortrin. Nej, det gør det ikke. Det indeholder ikke paa noget Punkt noget, som er en Forbedring i det nuværende; det etablerer ganske vist et Valg i Enmandskredse, men paa et utilfredsstillende Grundlag, og derfor kan heller ikke dette være en Forbedring.

Men jeg kommer saa til det Spørgsmaal, som Ministeren gik lidt flot hen over, nemlig Spørgsmaalet om dette Valgsystem overhovedet kan gennemføres, om det sikrer Forholdsmæssighed, og om det overhovedet er konstrueret saaledes, at det i alle Tilfælde kan føre til et Valg; det er dog det Minimumskrav, der maa stilles til en Valglov, at den i alle Tilfælde kan føre til et Valg. Heroverfor har jeg anført Eksempler, og den ærede Ordfører for de Konservative (Christmas Møller) har ogsaa anført Eksempler paa, at Sikkerhed findes ikke. Hvorledes argumenterer saa den højtærede Minister herimod? Han tager et af de Eksempler, det, som jeg havde nævnt til sidst, spøgende. De 3 radikale Kredse slutter sig sammen, og dette vil da medføre Nødvendigheden af, at Folketinget kommer til at omfatte 254 Mandater, altsaa 174 Tillægsmandater. Hvad siger saa den højtærede Minister? Saa siger han: Det skulde nok de 3 Kredse vogte sig for at gøre, for det var en risikabel Ting at gøre det, og desuden: hvis de gjorde det, hvad vilde saa Følgen være? — idet Ministeren forudsætter, at der overhovedet kan skaffes et Valg, naar dette Tilfælde indtræffer —, det vilde da betyde, at de Radikale kun vandt 1 Mandat. Nu ja, det vilde jo ogsaa være noget. Men dernæst vilde det betyde, at de tog dette fra Socialdemokraterne, og dette vilde jo medføre farlige Konsekvenser bagefter med Strimer ned ad Ryggen.